

ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОЩУВАННЯ КАВУНІВ В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Кравцов А., студент 4 курсу *

**Науковий керівник: к.с.-г.н., старший викладач Біленко О.П.*

Товариство з обмеженою відповідальністю «Сокіл» знаходяться у Південно-східній частині Полтавської області за 30 кілометрів до районного центру Нові Санжари і 65 кілометрів до обласного центру Полтава, а також за 30 кілометрів від траси Полтава-Кременчук.

За ґрунтовими та кліматичними умовами землі господарства підходять для вирощування кавунів. Площі цієї культури займають від одного до десяти гектар в різні роки. В кращими попередниками для кавунів є озимі зернові культури або багаторічні трави. Для розміщення кавунів та інших баштанних культур не придатні поля, на яких у посівах попередніх культур застосовували гербіциди.

З органічних добрив вносять по 4-6 кг/м². перегною. Перед висаджуванням розсади чи сівбою насіння перегній доцільно змішати з ґрунтом. З мінеральних добрив вносять 25-30 г/м². аміачної селітри, 50-60 г суперфосфату і 15-20 г сірчаноокислого калію. Насіння кавуна висівають коли ґрунт на глибині 10-12 см прогріється до 16°C. У нас це перша половина травня. Висіяні у більш ранні строки сходи можуть загинути від весняних приморозків. Під плівкове покриття висівати насіння можна на 5-7 днів раніше. У кожне гніздо висівають по 3-4 насінини. За наявності в ґрунті дротяника норму висіву збільшують у 2 рази. Глибина сівби насіння кавуна - 3-5 см. Після сівби гнізда мульчують перегноем.

Після з'явлення сходів міжряддя розпушують. У фазі одного справжнього листка рослини в гніздах проривають, залишаючи по 2-3 найкраще розвинених. Вдруге проривають у фазі 3-4-х листків, залишаючи по 1-2 кращих рослини. Згодом огудину спрямовують у протилежні боки від гнізда, щоб правильно розподілити листковий апарат на площі. Щоб плоди краще дозрівали і наливалися, після утворення 3-4 зав'язей у кавуна після останньої прищипують огудину, а також видаляють усі неплодоносні паго-ни. Доцільно також у 2-3 місцях огудину присипати вологим ґрунтом. У місцях присипання вона укорінюється, що запобігає перевертанню її вітром та втраті листків. Дальший догляд за рослинами полягає у підтриманні посівів у чистому від бур'янів стані, розпушуванні міжрядь та боротьбі з хворобами і шкідниками.

Збирають урожай кавуна вибірково в міру дозрівання плодів. Ознакою дозрівання кавуна є засихання вусика в пазусі листка і підсихання плодоніжки. Дозрілі плоди стають глянцевиими, мають типовий для сорту малюнок і тверду кору. Постукування пальцем по таких плодах дає звук низького тем-бру, а натискання долонями з обох боків на плід — слабе потріскування. Закінчують збирати кавун до настання осінніх приморозків.

Для тривалого зберігання плоди кавуна треба збирати на початку їх досягання. У процесі зберігання вони досягають і м'якуш їх набуває відповідного забарвлення, консистенції і запаху. Плоди зберігають в овочесховищах, на балконах. Під час зберігання їх систематично оглядають, щоб не допустити загнивання. Оптимальна температура для зберігання кавуна 6-8°C і відносна вологість повітря 80-55%. У таких умовах плоди їх можуть зберігатися до Нового року. Вони добре зберігаються також підвішеними у сітках.

ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ ҐРУНТУ ПІСЛЯ ВИРОЩУВАННЯ СИДЕРАЛЬНИХ КУЛЬТУР

Голуб І.А., Шара О.В., магістри 1-го року навчання *

**Науковий керівник: к. с.-г. н., доцент Поспелов С. В.*

Ґрунт – це складна біологічна система, в якій одним із основних факторів ґрунтоутворення, родючості, самоочищувальної здатності й кругообігу речовин є життєдіяльність мікрофлори. Ґрунтові мікроорганізми здатні чутливо реагувати на зміну умов середовища, екологічного стану ґрунту при дії на нього засобів хімізації, обробітку, іншого антропогенного навантаження, що супроводжується перебудовою в мікробному ценозі і його функціональній діяльності. Визначення надійних мікробіологічних і біохімічних критеріїв оцінки екологічного стану і родючості ґрунту дає можливість виявити негативні наслідки застосування підвищених доз мінеральних і органічних добрив, інтенсивних сівозмін і засобів обробітку для родючості земель і стану довкілля [1].

При цьому важливе значення приділяється сидератам, що здатні відновлювати родючість ґрунту саме завдяки підвищенню біологічної активності ґрунту [2].

Проведені нами дослідження визначення біологічної активності ґрунту після вирощування сидеральних культур, показали специфічну дію рослинних решток на польові культури та біотести.

Оцінку біологічної активності ґрунту проводилась із використанням класичного алелопатичного тесту на насінні крес-салату [3]. Для цього ґрунт, який був відібраний нами пошарово (0-10 см; 10-20 см; 20-30 см) екстрагувався дистильованою водою (початкове співвідношення 1 г. ґрунту до 2,5 мл. екстрагента) і отриманий екстракт послідовно розводили. Отримані таким чином розчини оцінювали на проростання тест – культури крес – салата. На рисунках 1 і 2 наведені результати досліджень.

Оцінка біологічної активності ґрунту після вирощування гречки (Рис.1.) дозволяє зробити висновок, що ґрунт не містить сполук, що здатні гальмувати тест – культуру. Разом з цим спостерігається тенденція більш високої біологічної активності більш глибоких шарів ґрунту, що, можливо, пов'язано з інтенсивністю розкладання рослинних решток.